

[Thorvil Kristensen.]

her i landet stadig spiller den rolle, de gør, særlig i landkommunerne, er det også ganske øjensynligt for en stor del på grund af gammel vane, fordi det er vanskeligt at komme bort fra det, man nu engang har. Men alligevel må man nok sige, at vi her i Danmark er langt bagefter på dette område. Der er jo så langt fra at ske en afvikling af disse skatter sket det, at de er steget betydeligt stærkere end ejendomsværdierne. Går vi tilbage til begyndelsen af 1930-erne, var samtlige ejendomsskatter her i landet omkring 1,35—1,40 pct. af de ansatte ejendomsværdier, i 1939—40 var de steget til 1,95 pct. og i 1954—55 til 3,71 pct. Det vil altså sige, at ejendomsskatterne er steget langt stærkere end de ansatte ejendomsværdier.

Man har i forbindelse med grundskyldsdebatten drøftet spørgsmålet om en inddragelse af jordværdierne med eller uden erstatning. Hvis man regner med bruttojordværdierne, altså uden fradrag af kapitaliserede skatter, var efter de tal, jeg her har nævnt, ca. en fjerdedel af grundværdierne her i Danmark inddraget i begyndelsen af 1930'erne; det nærmer sig nu stærkt til at være halvdelen, således at man altså i disse ca. 25 år har inddraget op imod en fjerdedel af de ansatte grundværdier uden erstatning. Dette hænger naturligvis bl. a. sammen med, at landkommunernes skattestruktur endnu er så gammeldags. Der er ingen tvivl om, at de højere ejendomsskatter på landet — naturligvis særlig amtsskatterne — er med til at skade prioriteringen af landejendommene. Når prioriteterne ikke har kunnet følge med prisstigningerne, hænger det bl. a. sammen med, at den indskudte skatteprioritet står i vejen. Dertil kommer, som jeg nævnte før, de ulemper, der hænger sammen med forholdene i omegnskommunerne, hvis skattestruktur er så forskellig fra centralkommunernes. Forholdet er det, at skatteprocenterne gennemgående er noget højere i byerne end i landkommunerne, i købstæderne gennemsnitlig omkring 10 pct. og i landkommunerne omkring 6 pct., selvom der naturligvis er store forskelligheder fra kommune til kommune.

Til gengæld er der meget stor forskel i modsat retning for ejendomsskatternes ved-

kommende, hvor man i byerne gennemgående ligger med en samlet skattepromille på 6—7 promille af grundværdierne, men i landkommunerne på over 40 promille, og denne forskel er vokset betydeligt i de sidste årtier.

Det er derfor rimeligt, at vi nu kommer ind på at drøfte disse ting og få skattestrukturen ændret på disse punkter. Ja, der kan altid siges, som det engang er sagt, at gamle skatter er gode skatter, og derfor skal man naturligvis ikke afvikle alle de bestående ejendomsskatter, kun nogle af de sidste års udvækster på dem. Men det er alligevel rigtigt, hvad Kjeld Philip siger i det værk, jeg citerede før, efter at han har talt om nogle af de forhold, der selv i nutiden kan tale for en vis ejendomsskat — jeg beder om lov til at citere:

„Hovedindvendingen imod disse skatter må imidlertid være den, at det er ret tilfældigt, om de rammer folk i overensstemmelse med deres evne til at betale skat, hvadenten man så måler evnen ved deres mulige forbrug eller ved deres faktiske forbrug.“

Jeg erindrer, at den højtærede finansminister flere gange i forbindelse med skattereformen har talt om, at det gjaldt om at få den størst mulige retfærdighed i skatteligningen her i landet, og det er vi vist allesammen enige om i princippet. Her er et punkt, hvor man kan rette forholdene i retning af større retfærdighed, i retning af at skatterne i højere grad følger skatteevnen, end de i de sidste årtier har gjort på dette punkt. Jeg venter derfor, at vi på dette punkt såvel som på de andre, vi har drøftet under den lille skattereform, i løbet af de næste uger og måneder kan nå frem til en praktisk og rimelig løsning.

Poul Møller: I regeringspressen har jeg set, at man har kaldt de lovforslag, vi drøfter i dag, for den „lille“ skattereform. Nu er dette adjektiv af en sådan karakter, at det også kan angive noget, der er meget småt, så derfor kan man i og for sig ikke indvende noget imod betegnelsen: en lille skattereform; men man skal nu være meget nøjsom for overhovedet at kalde dette en skattereform, og det er da heller ikke sådan, at disse forslag fra det udvalgs side, som har arbejdet med dem, er tænkt som den